

[Miljøministeren]

disse lande for at opfylde de forpligtelser, vi mener de bør kunne opfylde. På den baggrund har denne debat været særdeles vigtig.

Og så må jeg da også sige, at vi i det internationale samarbejde mærker en stadig stigende interesse fra disse landes side for at bidrage positivt, fordi man forstår denne internationale sammenhæng.

Må jeg sige til fru Margrete Auken, at denne debat jo også skal føre til, at vi i fællesskab internationalt kan stå endnu stærkere og tage endnu stærkere initiativer, end vi har gjort hidtil, og dér er det jo glædeligt, at jeg igen kan henvise til, at det ser ud til, at vi nu kan stå med et enigt Folketing bag os.

(Kort bemærkning).

Ove Jensen (FP):

Det vil altså sige, at den danske regering kaster sig ud i disse store milliardinvesteringer uden at have nogen som helst garanti eller bare sikkerhed for, at de andre lande gør det samme. Deraf følger jo, at hvis resultatet bliver, at de andre lande intet vil foretage sig, så bliver slutfacit, at disse ca. 15 mia. kr., som den danske regering nu vil bruge på dette spørgsmål, må anses for at være spildt. Forholdet er jo det, at selv om spildevandet fra de danske åer og søer osv. bliver fuldstændig rent, så vil havmiljøet omkring Danmark stadig væk være alvorligt forurennet, medmindre de andre lande vil foretage sig noget tilsvarende.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget om motiveret dagsorden nr. D 28 af Margrete Auken (SF), Erik Holst (S), Ahlmann-Ohlsen (KF), Skrumsager Skau (V), Lone Dybkjær (RV), Addi Andersen (CD), Steffensen (KRF), Ove Jensen (FP) og Tinning (VS) (se foran)

vedtoges enstemmigt med 134 stemmer.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

Forslag til folketingsbeslutning om mærkning af kræftfremkaldende stoffer.

Af Camre (S) m.fl.

(Fremsat 18/11 86).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Dette forslag til folketingsbeslutning, fremsat af Socialdemokratiet, er en genfremsættelse, og vi har derfor tidligere drøftet forslaget her i Tinget. Det var den 7. maj 1986. Jeg kan derfor henvise til, hvad jeg sagde ved den lejlighed.

Jeg vil gerne igen slå fast, at jeg principielt er enig i det sigte, der er med forslaget, nemlig at beskytte befolkningen imod kræftfremkaldende stoffer.

Alligevel kan jeg af en række grunde ikke umiddelbart tilslutte mig forslaget.

Først vil jeg gøre opmærksom på, at der er sket en del på kræftmærkningsområdet, siden vi drøftede det her i Tinget i maj 1986. Den 11. december 1986 sendte jeg en redegørelse om mærkning af kræftfremkaldende stoffer til Folketingets miljø- og planlægningsudvalg. Denne redegørelse, som jeg i øvrigt kan henvise til, indeholder mine forslag til, hvad der bør gøres for at få mærket de kræftfremkaldende stoffer. Disse forslag til initiativer på området er baseret på en gennemgang af regelgrundlaget og status for kræftmærkning i EF og i Danmark.

I EF er der som bekendt truffet beslutning om at mærke 22 stoffer og stofgrupper med advarselssætningen: »Kan fremkalde kræft«. Disse bestemmelser er netop indført i Danmark, idet Miljøstyrelsen har udgivet en ny, revideret liste over farlige stoffer, som trådte i kraft den 15. december 1986.

I beslutningsforslaget henvises der til ca. 208 stoffer, som Det Internationale Kræftforskningsinstitut har vurderet som kræftfremkaldende. Som jeg har fremhævet tidligere, skal man være opmærksom på, at IARC foretager en videnskabelig bedømmelse af stoffernes kræftfremkaldende evne, men ikke på nogen måde anbefaler eller tager stilling til, hvilke regler der bør gælde for stofferne. IARC gør udtrykkelig opmærksom på, at man betragter det som en opgave for myndighederne i de enkelte lande.

3) *Første behandling af beslutningsforslag nr. B 47:*